การพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ

The Development of Discipline for the Second Year of Kindergarten Students by Using Storytelling and Pictures Activities.

สุรีพร มุ่งงา[1]
ศรีกัญภัสสร์ รังษีบวรกุ[2]

บทคัดย่อ

การพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพนับว่าเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนมีความพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ประพฤติตนตามระเบียบวินัยที่สังคมต้องการ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของการมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการมีวินัย ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ที่กำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 30 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ และ 2) แบบสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลในระหว่างสัปดาห์ด้วย t-test Dependent Sample ผลการวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. การมีวินัยในตนเองมีคะแนนเฉลี่ยรวมของความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น ก่อนการจัดกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์ ตลอดระยะเวลา 4 สัปดาห์ ทั้ง 4 ด้าน มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 52.79 เมื่อได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานก่อนนอนปรากฏว่ามีคะแนนเฉลี่ยของการหลังเรียนโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 91.54 โดยมีความก้าวหน้าของความมีวินัยในตนเองเพิ่มขึ้นโดยรวมเท่ากับ 38.75

2. เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ การมีวินัยในตนเองก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับคะแนนการมีวินัยในตนเองหลังการจัดกิจกรรม

[1]การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
[2]อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การเล่านิทานประกอบภาพทั้ง 4 สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่คะแนนหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ ทั้งในภาพรวมและแยกตามรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: กิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ การพัฒนาวินัย

Abstract

The development of discipline for the second year of kindergarten by using storytelling and pictures. They were important activities to conduct students' behaviors as the social needs. The objectives of this study were: 1) To study the progression of self-discipline for the second year kindergarten students in Koksungyaiwittaya School, Khonkaen Primary Education Service Area Office 4, who had storytelling and pictures activities. 2) To compare discipline behaviors of the second year kindergarten students in Ban Koksungyaiwittaya Schools, Khonkaen Primary Education Service Area Office 4 before and after the experiment. The sample group was the second year of kindergarten students in Koksungyaiwittaya School, studied in the second of academic year 2010, one classroom with 30 students by using Purposive Sampling. The research tool employed 2 kinds of paper: 1) A plan of storytelling and pictures activities. 2) An observed form of students' discipline behaviors. The statistics used to analyze the data were average standard deviation, and analysed data to compare the results during the week by using t-test Dependent Sample. The results of the research were as follow:

1. Self-discipline had a total average of self discipline for the second year of kindergarten students in Koksungyaiwittaya School, Khonkaen Primary Education Service Area Office 4, before the storytelling activities in each weeks for 4 weeks with 4 aspects. The total average was 52.79%. When the students had storytelling and pictures activities, after that they had total average 91.54%. The total progressing of their self-discipline was 38.75%.

2. Compared discipline behaviors of the second year of kindergarten students, before and after the storytelling and pictures activities. Self discipline before the storytelling and pictures activities were related positively to self-discipline after storytelling and pictures activities for 4 weeks, it was statistically significant at .05 level. The marks after the activities was higher than before the storytelling and pictures activities by all of them and divided in each aspects statistically significant at .05 level.

Keywords: Storytelling and picture activities, Development of discipline.

บทนำ

ทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของประเทศ หากประเทศใดมีประชากรที่มีคุณภาพก็จะสามารถพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไปได้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2542 ได้บัญญัติไว้ว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้อง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541: 25) เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐ ธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอันเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ รัฐจึงได้ออกพระราชบัญญัติว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยมีจุดเน้นให้คนในชาติมีความรู้คู่คุณธรรม ซึ่งได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการไว้ในมาตรา 6 โดยได้บัญญัติไว้ว่า การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข นอกจากนั้น ยังได้กำหนดแนวการจัดการศึกษาโดยบัญญัติในมาตรา 22 และ 23 ไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติอย่างเต็มศักยภาพ ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม (กรมวิชาการ, 2542: 31) หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมและให้การศึกษาที่ต้องการความรักความอบอุ่น ความเข้าใจทุกด้าน อย่างสมดุลต่อเนื่องไปพร้อมๆ กัน ประสบการณ์ต่างๆ ที่จัดให้เด็กจะเป็นประสบการณ์ตรงและหลากหลายเหมาะสมกับวัย เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตใจที่ดีงาม (กรมวิชาการ, 2546: 31) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่มุ่งเน้นการพัฒนาทั้งด้านความรู้และคุณธรรม

การจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยนั้น มีความแตกต่างจากระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เด็กปฐมวัยเป็นเด็กเล็ก มีอายุระหว่าง 3 ถึง 5 ปี มีข้อจำกัดในเรื่องพัฒนาการของเด็กแต่ละคนซึ่งแตกต่างกัน เด็กบางคนมีพัฒนาทางด้านร่างกายดี แต่ทางด้านสติปัญญาเด็กไม่พร้อมสำหรับการเรียนรู้ ในขณะที่เด็กบางคนพร้อมสำหรับการเรียนรู้แต่พัฒนาการทางด้านร่างกายยังด้อยกว่าเด็กคนอื่นๆ อีกทั้งเด็กยังไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์ ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยนั้น จะมีลักษณะเน้นการเล่นเพื่อการเรียนรู้จึงจะประสบความสำเร็จ เด็กปฐมวัยมักมีสมาธิสั้น สนใจเรื่องต่างๆ ได้ไม่นาน เช่น เด็กวัย 3 ปี มีความสนใจช่วงสั้นประมาณ 8 นาที เด็กวัย 4 ปี สนใจประมาณ 12 นาที และเด็กวัย 5 ปี สนใจประมาณ 15 นาที (กรมวิชาการ, 2546: 46) ซึ่งครูผู้สอนจะต้องเข้าใจเด็กในแต่ละวัยและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพัฒนาของเด็ก

การเล่านิทานประกอบภาพเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็กก่อนวัยเรียน หรือเด็กที่มีอายุระหว่าง 3-5 ขวบ เป็นอย่างมาก เพราะนิทานเป็นเรื่องของความบันเทิง ฟังแล้วเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้รู้เรื่องราวต่างๆ ที่แปลกใหม่ ได้ข้อคิดและคติเตือนใจ ตอบสนอง

ความต้องการของเด็กไม่ว่าจะเป็นความอยากรู้ อยากเห็น การยอมรับ ส่งเสริมความคิด ความเข้าใจ และการรับรู้ให้กับเด็ก เด็กที่ฟังนิทานประเภทใดแล้ว เด็กสามารถเลียนแบบตัวอย่างในนิทาน ตามที่ผู้เขียนนิทานจะชักจูงหรือกระตุ้นให้เป็นไปตามแนวคิดนั้นๆ เช่น ตัวแบบในนิทาน เป็นคนขยัน มุมานะ เด็กก็จะแสดงออกด้วยการกระทำ การพูด การเล่น ในลักษณะเดียวกันกับนิทานที่ได้ฟัง (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2542: 10-19) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ตัวแบบของแบนดูรา (ธีรนุช แสนหาญ, 2550: 64; อ้างอิงมาจาก Bandura, 1977: 3-37) ที่กล่าวว่า การเลียนแบบมีบทบาทสำคัญมากในวัยเด็ก การเลียนแบบเป็นการวางรากฐานของบุคลิกภาพ และแบบแผนแห่งพฤติกรรมซึ่งจะมีการพัฒนาต่อไป เด็กๆ จะเริ่มเลียนแบบตั้งแต่ในวัยทารก โดยทำตามตัวแบบที่เด็กได้พบเห็นซ้ำๆ อาจเป็นการเลียนแบบตัวเอง หรือบุคคลอื่นๆ การเลียนแบบนั้นเกิดขึ้นต่อไปทุกๆ ระยะของพัฒนาการ และจะเป็นไปตามโครงสร้างของประสบการณ์ที่มีอยู่ ซึ่งจะเป็นเครื่องวางแนวทางแห่งการกระทำ และตัดสินว่าพฤติกรรมใดของบุคคลใดที่ควรเลียนแบบ เนื่องจากนิทานมีเนื้อเรื่องที่หลากหลาย นักเรียนจะเข้าใจและเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ใจจดจ่ออยู่กับเรื่องราวที่กำลังดำเนินไปอย่างมีรสชาติด้วยเทคนิคการเล่าที่ผู้เล่าเลือกใช้อย่างเหมาะสม ฟังแล้วนักเรียนสามารถจดจำชื่อ ลักษณะของตัวละครและมีอารมณ์คล้อยตามเรื่องราวเป็นอย่างดี เป็นการฝึกทักษะการฟัง ขณะที่เล่านิทานนักเรียนอาจมีคำถามในใจว่า อะไร ทำไม อยู่เสมอ ผู้เล่าควรตอบคำถามนั้นๆ ให้เป็นที่พอใจ อาจเป็นขณะที่กำลังเล่านิทาน หากไม่เป็นที่ขัดจังหวะการเล่ามากเกินไป หรืออาจจะบอกให้นักเรียนรอจนกว่าครูจะเล่าจบ แสดงว่าเด็กช่างสังเกต ดังนั้น การแก้ข้อสงสัยตอบสนองความรู้นอกจากจะเป็นการพัฒนาสมองและเพิ่มพูนประสบการณ์ให้กับเด็กมากขึ้นแล้ว ยังเป็นการฝึกการสังเกตให้แก่นักเรียนอีกด้วย เมื่อนิทานเป็นสิ่งที่เด็กชอบเด็กจึงเกิดการเรียนรู้ได้ดี สามารถจดจำกล้าแสดงออก และมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ครูจึงสามารถสอดแทรกสิ่งที่ต้องการสอนเด็กหรือเนื้อหาความรู้ต่างๆ ให้กับเด็กตามจุดประสงค์ที่ครูต้องการได้ ทำให้เด็กสามารถจำได้ดีและสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ได้ ดังเช่น น้ำฝน ปิยะ (2542: 20-24) ได้ใช้นิทานในการสอนวินัย โดยทดลองสอนจริงเมื่อมีเหตุการณ์ที่เด็กขาดวินัย ผลของการปลูกฝังวินัยจากการเทียบเคียงจากนิทาน พบว่าเด็กพึงพอใจ เข้าใจง่ายและจดจำได้ และการนำหนังสือนิทานธรรมมาเล่าให้เด็กฟังนั้น น้ำเสียงที่เด็กได้ยิน ภาพที่เด็กได้เห็น จะช่วยสร้างจินตนาการของเด็กได้อย่างแนบเนียน ทำให้เซลล์สมองของเด็กทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ขึ้น นอกจากนี้ แง่คิดที่ได้จากการเล่านิทานประกอบภาพ ยังเป็นการสร้างโลกแห่งการเรียนรู้ให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี และยังใช้เป็นสื่อในการปลูกฝังนานาทัศนะ ค่านิยม ความเชื่อ และศีลธรรมขั้นพื้นฐานโดยพฤติกรรมของตัวละคร เนื้อหาในนิทาน การพูดคุยสนทนาผ่านตัวละครที่มีชีวิตชีวาทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดี เช่น เรื่องคุณธรรม แง่คิดในการใช้ชีวิตที่มีคุณภาพ รวมทั้งเรื่องมารยาททางสังคม การสวัสดี การขอโทษ การขอบคุณ การพูดจาอย่างไพเราะ และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ความก้าวร้าว ความรุนแรง การแสดงอารมณ์โกรธ หรือหวีดร้อง เป็นต้น ซึ่งเด็กจะไม่ชอบสั่งสอนด้วยวาจา หนังสือและนิทานจึงเป็นผู้ช่วยเหลือที่สำคัญในการสอนเด็ก เพราะหนังสือมีชีวิต มีตัวละครดำเนินเรื่องราว มีความสนุกสนาน มีสีสันที่

สวยงาม มีภาษาที่ไพเราะ ครูจึงใช้เป็นช่องทางในการบ่มนิสัยและสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่เด็กได้เป็นอย่างดี (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550: 20-61)

ในปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยของโรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา มีการนำสื่อการสอนประเภทนิทานประกอบภาพมาใช้ในการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย และด้านสติปัญญา สิ่งที่ยังไม่ได้มีการให้ความสำคัญอย่างจริงจังคือการพัฒนาเด็กในด้านคุณธรรม จริยธรรม และวินัย เด็กในระดับชั้นอนุบาล 2 ส่วนใหญ่มีความพร้อมทางด้านสติปัญญาและร่างกายเพื่อจะเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป แต่พฤติกรรมด้านวินัยของเด็กนั้น ยังคงพบพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เช่น ชอบแซงคิว ใส่รองเท้าเข้าห้องเรียน ไม่ทำการบ้าน พูดจาหยาบคาย แย่งของเล่นเพื่อน การศึกษาสภาพครอบครัวของเด็กจากการสอบถามผู้ปกครอง ทำให้ทราบว่า เด็กส่วนใหญ่พ่อแม่ต้องไปทำงานรับจ้าง และไม่มีเวลาที่จะอบรมสั่งสอนลูก เด็กคลุกคลีอยู่กับโทรทัศน์ซึ่งในบางครั้งนำเสนอสิ่งที่ไม่เหมาะสม เด็กไม่ได้รับการชี้แจงหรืออธิบายว่า พฤติกรรมที่พบเห็นจากสื่อโทรทัศน์นั้น ถูกต้องหรือไม่ เด็กบางคนไม่ทราบว่าพฤติกรรมเหล่านั้นไม่เหมาะสมอย่างไร ทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและไม่ทราบว่าควรจะปฏิบัติตัวอย่างไรในการดำเนินชีวิตต่อไป ซึ่งหากปล่อยให้เป็นปัญหาเช่นนี้จะส่งผลต่อความคิดและจิตใจของเด็ก เมื่อเติบโตขึ้นก็อาจก่อให้เกิดเป็นปัญหาแก่สังคมได้

จากปัญหาและความสำคัญของการเล่านิทานประกอบภาพดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสำคัญ และความจำเป็นของการพัฒนาด้านวินัยของเด็กอนุบาล ซึ่งเป็นช่วงที่มีความสำคัญต่อการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงและการเรียนรู้โลกภายนอก ถ้าเด็กในวัยนี้ได้รับการพัฒนาในด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา คุณธรรมจริยธรรม และความมีวินัยควบคู่กันไป จะเป็นการวางรากฐานการเรียนรู้และชีวิตที่ดีงามของเด็กต่อไปในอนาคต การเล่านิทานประกอบภาพเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งจะช่วยพัฒนาสมองและเพิ่มพูนประสบการณ์ให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาพฤติกรรมด้านวินัย ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ เพื่อส่งเสริมความมีวินัยแก่เด็ก ให้เป็นบุคคลที่มีวินัยและเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของการมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านวินัย ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ก่อนและหลังการทดลองการเล่านิทานประกอบภาพ

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นอนุบาลที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพมีคะแนนพฤติกรรมด้านวินัย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) โดยทำการสังเกตพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นอนุบาลก่อนทดลอง ทำการจัดกิจกรรมพัฒนาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน 20 ครั้ง แล้วสังเกตพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นอนุบาลหลังทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาอุบลรัตน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 2 โรง คือ โรงเรียนอนุบาลอุบลรัตน์ และโรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 90 คน จัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 นักเรียนมีอายุในช่วง 4–5 ปี และมีพัฒนาการปกติตามช่วงอายุ

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ที่กำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) นักเรียนที่เลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างนี้ ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 นักเรียนมีอายุในช่วง 4–5 ปี และมีพัฒนาการปกติตามช่วงอายุ

เครื่องมือการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 20 แผน ระยะเวลาแผนละประมาณ 20 นาที ยืดหยุ่นตามความสนใจของเด็ก

2. นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาพฤติกรรมด้านวินัย จำนวน 20 เรื่อง เป็นหนังสือนิทานที่ผู้วิจัยปรับปรุงเนื้อเรื่องของนิทานมาจากหนังสือนิทานที่มีผู้แต่งไว้แล้ว และผู้วิจัยได้นำมาวาดภาพประกอบและจัดทำเป็นหนังสือนิทานประกอบภาพ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมด้านวินัย ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 รวมทั้งสิ้น 20 เรื่อง โดยผู้วิจัยได้เล่านิทานในช่วงเวลาก่อนนอน เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 เรื่อง เรื่องละประมาณ 20 นาที

3. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านวินัยเป็นแบบตรวจสอบพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ใช้สังเกตพฤติกรรมด้านวินัย 4 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ รวม 20 ข้อ ใช้เกณฑ์การให้คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมแต่ละข้อ แบบรูบริค (Rubric) ให้คะแนน 5 ระดับ คือ 5 4 3 2 และ 1 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาด้านวินัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ เสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4

2. ผู้วิจัยเตรียมจัดสภาพห้องเรียนและนักเรียนในห้องเรียนสร้างความคุ้นเคยกับกลุ่มตัวอย่าง เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์

3. แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างทราบถึงกระบวนการในการดำเนินการจัดกิจกรรมและบทบาทของผู้ปกครองต่อการส่งเสริมพัฒนาการด้านวินัย โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ

4. สังเกตพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนก่อนการทดลอง (ช่วงเช้าของวันแรกแต่ละสัปดาห์)

5. การดำเนินการสอน ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองโดยเล่านิทาน ประกอบภาพก่อนนอนตามแผนการจัดกิจกรรม การเล่านิทานประกอบภาพของเด็กนักเรียนอนุบาล กำหนดขั้นตอนเป็น 3 ขั้น คือ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป ซึ่งใช้เวลาในช่วงก่อนเด็กจะนอนพักผ่อนครั้งละไม่เกิน 20 นาที เป็นเวลาทั้งสิ้น 20 ครั้ง เนื้อหาของนิทานใช้สอนเน้นส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาด้านวินัยตามพัฒนาการและศักยภาพของตนเอง ใช้เวลาทำการสอน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ก่อนนอน วันละ 1 เรื่อง รายละเอียดดังแสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 กำหนดการจัดกิจกรรมเล่านิทานการพัฒนาวินัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4

สัปดาห์ที่	วันที่	นิทานเรื่อง	สื่อประกอบ
1	10 ม.ค. 54	ลูกนกฝึกบิน	หนังสือนิทาน, เพลง
	11 ม.ค. 54	จ๋อจอมเอาเปรียบ	หนังสือนิทาน, หุ่นมือ, รูปภาพ
	12 ม.ค. 54	หนูแดงไปเที่ยว	หนังสือนิทาน, หุ่นมือ, รูปภาพ
	13 ม.ค. 54	ลูกหมีหลงทาง	หนังสือนิทาน, เพลง
	14 ม.ค. 54	หมูอู๊ดจอมเกเร	หนังสือนิทาน, หุ่นนิ้วมือ, เพลง
2	17 ม.ค. 54	แมวน้อยกลับใจ	หนังสือนิทาน, หุ่นนิ้วมือ
	18 ม.ค. 54	ขอยืมหน่อยนะ	หนังสือนิทาน
	19 ม.ค. 54	หนูมาลีกับคุณยายปริก	หนังสือนิทาน, หุ่นมือ, รูปภาพ
	20 ม.ค. 54	ลืมทำการบ้าน	หนังสือนิทาน, หุ่นนิ้วมือ
	21 ม.ค. 54	ลูกปลาทัวร์	หนังสือนิทาน, ภาพปลา, เพลง
3	24 ม.ค. 54	นิดกับหน่อย	หนังสือนิทาน, หุ่นมือ
	25 ม.ค. 54	ปลาหมึกเกเร	หุ่นมือ, รูปภาพ
	26 ม.ค. 54	หนูป้อมเคี้ยวเสียงดัง	หนังสือนิทาน, หุ่นมือ, รูปภาพ
	27 ม.ค. 54	น้องน้อยไม่ทำเวร	หนังสือนิทาน, หุ่นนิ้วมือ
	28 ม.ค. 54	นิดกับต้อย	หนังสือนิทาน, หุ่นมือ, รูปภาพ
4	31 ม.ค. 54	หมวกหายไปไหน	หนังสือนิทาน
	1 ก.พ. 54	ตุ๊ดตู่หลังแข็ง	หนังสือนิทาน, หุ่นมือ
	2 ก.พ. 54	เสือโคร่งกับลูกกวางน้อย	หนังสือนิทาน
	3 ก.พ. 54	แม่บ้านสมศรี	หนังสือนิทาน, หุ่นมือ
	4 ก.พ. 54	หนูนิดไม่อยากแปรงฟัน	หนังสือนิทาน

6.สังเกตพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนหลังการทดลอง สังเกตทุกวัน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้านวินัย และสรุปคะแนนทุกสัปดาห์

7. สรุปผลการสังเกตพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นอนุบาลก่อนและหลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นอนุบาลที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Sample)

สรุปผลการวิจัย

1. การมีวินัยในตนเองมีคะแนนเฉลี่ยรวมของความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ก่อนการจัดกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์ ตลอดระยะเวลา 4 สัปดาห์ ทั้ง 4 ด้าน มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวม คิดเป็นร้อยละ 52.79 เมื่อได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานก่อนกลับบ้านปรากฏว่ามีคะแนนเฉลี่ยของการหลังเรียนโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 91.54 โดยมีความก้าวหน้าของความมีวินัยในตนเองเพิ่มขึ้นโดยรวมเท่ากับ 38.75

2.เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นอนุบาลก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ การมีวินัยในตนเองก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับคะแนนการมีวินัยในตนเองหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพทั้ง 4 สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่คะแนนหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ ทั้งในภาพรวมและแยกตามรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการมีวินัยในตนเอง ด้วยการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนโคกสูงใหญ่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 อภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานตลอดระยะเวลา 4 สัปดาห์ มีการเปลี่ยนแปลงโดยรวมของระดับคะแนนความมีวินัยในตนเองทั้ง 4 ด้าน คือ การปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียน การเคารพสิทธิของผู้อื่น การรู้จักกาลเทศะ และการรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนชั้นอนุบาลที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพมีวินัย หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรประภา แสวงนิล (2552: บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า เด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของโรงเรียนวัดเข็มทอง มีการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมความมีวินัยในตนเองดีขึ้น ภายหลังจากการใช้ชุดหนังสือนิทานประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สาเหตุที่เด็กนักเรียนระดับอนุบาลมีการพัฒนาพฤติกรรมด้านวินัยเมื่อจัดกิจกรรมด้วยการเล่านิทานประกอบภาพ อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมเล่านิทานเป็นกิจกรรมที่สามารถสื่อสารกับเด็กปฐมวัยให้เกิดความเข้าใจอย่างเป็นรูปธรรม ช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในการปรับตัว หล่อหลอมรูปแบบในการดำเนินชีวิตประจำวัน การอยู่ร่วมกับผู้อื่นตอบสนองความต้องการของเด็กอย่างเป็นธรรมชาติและเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ที่ดีสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมในด้านความมีวินัยในตนเองที่เหมาะสมกับการพัฒนาการของเด็กปฐมวัย นิทานจึงถือได้ว่าเป็นหน้าต่างของการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย นอกจากนั้นนิทานยังส่งเสริมเริมคุณธรรม ช่วยชดเชยเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา ความคิดจินตนาการการตัดสินใจ และการแก้ปัญหา ฝึกให้เด็กเป็นนักฟังที่ดี ปลูกฝังให้เด็กเป็นคนใจกว้าง ยอมรับความจริงในชีวิตประจำวัน การที่ครูมีปฏิสัมพันธ์ขณะเล่านิทานนั้นเป็นการช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดความประทับใจในเรื่องราวและตัวละครในนิทาน สร้างประสบการณ์ใหม่ที่เด็กอยากกระทำ ปฏิบัติตามโดยแสดงพฤติกรรมต่างๆ เลียนแบบสิ่งที่ประทับใจ สอดคล้องกับดิกสัน จอห์นสัน และซอลท์ (Dixon, Johnson and Salt, 1997: 367-379) ซึ่งพบว่า เมื่อเด็กได้ฟังนิทานแล้วเด็กย่อมมีความต้องการที่จะเลียนแบบตัวละครที่ตนชอบ หรือตัวละครที่ประสบความสำเร็จ

2.ผลการพัฒนาด้านวินัย ของนักเรียนชั้นอนุบาลที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพในช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกัน พบว่า เด็กนักเรียนชั้นอนุบาล 2 มีการเปลี่ยนแปลงระดับวินัยในตนเองหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานตลอดระยะเวลา 4 สัปดาห์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยรายด้านทั้ง 4 ด้านสูงขึ้น สามารถอภิปรายผลการวิจัยจำแนกตามพฤติกรรมด้านวินัยรายด้าน ดังนี้

2.1 การปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียน ในแต่ละช่วงเวลาของการของการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ และทำการสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง พบว่า มีความเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น โดยมีคะแนนพฤติกรรมด้านวินัย การปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียนเพิ่มขึ้นทั้ง 4 สัปดาห์ และมีคะแนนมีร้อยละเฉลี่ยของความก้าวหน้ารวม 4 สัปดาห์ เท่ากับ ร้อยละ 38.30 กล่าวได้ว่าการจัดกิจกรรมเล่าที่นิทานประกอบภาพสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความมีวินัยด้านการปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมเล่านิทานเป็นกิจกรรมที่สอดแทรกคุณธรรม การปลูกฝังลักษณะนิสัย และการปฏิบัติตนในสังคม ช่วยพัฒนาเด็กเตรียมความพร้อมในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นให้กับเด็กปฐมวัย ดังเห็นจากการเปลี่ยนแปลงของระดับคะแนนที่เพิ่มขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ สุภารวี น้อมธรรม (2553: บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า การจัดกิจกรรมการเล่านิทานสามารถพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้นได้

2.2 การเคารพสิทธิของผู้อื่น ในการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ และทำการสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง พบว่า มีความเปลี่ยนแปลงการมีวินัยในตนเองหลังจากจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพเพิ่มขึ้นโดยมีคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้าในการพัฒนาวินัยในการเคารพสิทธิของผู้อื่น โดยรวมทั้ง 4 สัปดาห์ เพิ่มขึ้นมีค่าร้อยละเฉลี่ยของความก้าวหน้า

เท่ากับ ร้อยละ 37.75 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิทานเป็นสื่อที่จะเข้าถึงผู้ฟังได้อย่างใกล้ชิดโดยเฉพาะเด็กปฐมวัย ซึ่งจะเห็นได้จากพัฒนาการทางวินัย การเคารพสิทธิของผู้อื่นที่เพิ่มขึ้น โดยนักเรียนไม่นำของของผู้อื่นมาเป็นของตนเมื่อเก็บของได้ ต้องส่งคืนให้เจ้าของ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ก็มาจากนิทาน เพราะเนื้อหานิทานสามารถส่งเสริมลักษณะนิสัยความมีวินัยได้อย่างชัดเจน ผลการพัฒนาวินัยที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนานักเรียนด้วยกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของบุญธิดา เพ็งนรพัฒน์ (2551: บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า หลังการทดลองใช้กิจกรรมเล่านิทานเพื่อพัฒนาคุณธรรมด้านความมีวินัยของเด็กปฐมวัย เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยมีคะแนนด้านความมีวินัยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

2.3 การรู้จักกาลเทศะ การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ และทำการสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง พบว่า มีความเปลี่ยนแปลงการมีวินัยในตนเองหลังจากจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพเพิ่มขึ้นโดยมีคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้าในการพัฒนาวินัยในการการรู้จักกาลเทศะโดยรวมทั้ง 4 สัปดาห์ ร้อยละ 39.75 กล่าวได้ว่ากิจกรรมเล่านิทานสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กปฐมวัย เด็กเกิดความสนใจและซึมซับ ซึ่งสามารถเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้สูงอันดับ 1 อาจเป็นเพราะเล่านิทานที่ชื่นชอบ จึงเกิดพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านการ รู้จักกาลเทศะ จากการสังเกตพฤติกรรมจะเห็นพฤติกรรมเห็นได้ชัดเจน เช่น การแต่งกายที่เหมาะสมกับเวลา และสถานที่ที่ไปกล่าวคำ "สวัสดี ขอโทษ ขอบคุณ" ได้เหมาะสมเพื่อให้เด็กรู้จักกาลเทศะการรับประทานอาหารเพื่อให้เด็กรู้จักกาลเทศะเกี่ยวกับการปฏิบัติตนต่อผู้ใหญ่เดินผ่านผู้ใหญ่ต้องก้มหลังเมื่อพบหน้ากันต้องกล่าวคำว่า "สวัสดีครับ/ค่ะ" มีผู้ทำประโยชน์หรือให้ความช่วยเหลือ ควรกล่าวคำว่า "ขอบคุณ" ซึ่งบ่งได้ว่าเด็กเกิดพฤติกรรมวินัยด้านการรู้จักกาลเทศะ ซึ่งสอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ เอี่ยมพิพัฒน์ (2549: 62-72) ซึ่งพบว่า ความมีวินัยในตนเองที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคติธรรมหลังการจัดกิจกรรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยด้านความรับผิดชอบสูงที่สุด รองลงมา คือด้านความมีเหตุผล และด้านการควบคุมตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด และความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคติธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการจัดกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.4 การรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย ในแต่ละช่วงของการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพและทำการสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง พบว่าเด็กนักเรียนชั้นอนุบาล 2 เปลี่ยนแปลงวินัยด้านการรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย โดยมีคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้าในการพัฒนาวินัยในการการรู้จักกาลเทศะโดยรวมทั้ง 4 สัปดาห์ ร้อยละ 39.10 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหานิทานเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กเลียนแบบพฤติกรรมตัวละคร สอดคล้องกับณัฏฐณิชา ปาโต (2553: บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า ผลการศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยแยกรายด้านก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการใช้แผ่นภาพประกอบการเล่านิทานก่อนกลับบ้าน นักเรียนมีพฤติกรรมความมีวินัยด้านความรับผิดชอบหลังการจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

จากผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ จากการดำเนินการ 4 สัปดาห์ ที่เด็กได้รับประสบการณ์จากการเล่านิทานอย่างต่อเนื่อง ทำให้เด็กเกิดการเปลี่ยนแปลงทางวินัยในตนเองโดยมีวินัยสูงขึ้น หากเด็กได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เด็กจะสามารถพัฒนาตนเองและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้โดยไม่จำกัดความด้อยทางสังคม ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถศึกษาเป็นแนวทางจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนา ช่วงวัย ตามความสนใจและจัดกิจกรรมในช่วงเวลาที่เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก

ข้อเสนอแนะ

1. นิทานที่คัดเลือกสำหรับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพ ลักษณะของหนังสือที่ใช้ประกอบเป็นส่วนหนึ่งที่กระตุ้นความสนใจ ควรเลือกที่มีตัวหนังสือขนาดใหญ่ สีสันสดใส ภาษาเข้าใจง่าย

2. การจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพทำให้เด็กเกิดทักษะการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ดังนี้ เกิดทักษะในการรับรู้และเรียนรู้พฤติกรรมจากตัวละคร เกิดทักษะในการทำงานร่วมกับเพื่อน กล้าตัดสินใจ ทำกิจกรรมด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ มีวินัยด้านต่างๆ เพิ่มขึ้น

3. ความมีวินัยของเด็กอนุบาลต้องได้รับการส่งเสริมและฝึกหัดอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 4 สัปดาห์ การจัดกิจกรรมเล่านิทานสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความมีวินัยของนักเรียนระดับอนุบาลได้

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2546). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____.(2542). **การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง.** ม.ป.ท.: ม.ป.พ.

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2542). **การเล่านิทาน.** กรุงเทพฯ: โชติสุขการพิมพ์.

ณัฏฐณิชา ปาโต. (2554). **รายงานผลการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยโดยใช้แผ่นภาพประกอบการเล่านิทานก่อนกลับบ้าน.** การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการโรงเรียนบ้านผาลาด สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ปีการศึกษา 2553 (http://www.crunut.ob.tc/bk.pdf) สืบค้นเมื่อ สิงหาคม.

ธีรนุช แสนหาญ. (2550). **ผลการจัดประสบการณ์การเล่านิทานประกอบคำถามปลายเปิดที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2.** การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

น้ำฝน ปิยะ. (2542). การปลูกฝังวินัยด้วยนิทานที่ครูแต่งเอง. **การศึกษาปฐมวัย.** 2(2), 20-24.

บุญธิดา เพ็งนรพัฒน์. (2551). **การใช้กิจกรรมเล่านิทานเพื่อพัฒนาคุณธรรมด้านความมีวินัยของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2.** การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ โรงเรียนคลองบางกระทึก อำเภอสามพราน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 ปีการศึกษา 2551 (http://kruda.kb84.com/) สืบค้นเมื่อ สิงหาคม.

พรประภา แสวงนิล. (2552). **รายงานผลการใช้ชุดหนังสือนิทานประกอบภาพ พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ความมีวินัยในตนเอง สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2.** การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ โรงเรียนวัดเข็มทอง ปีการศึกษา 2552 (http://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=62272&bcat_id=16) สืบค้นเมื่อสิงหาคม, 2554.

สุภารวี น้อมธรรม. (2553). **การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยด้วยการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2.** การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ โรงเรียนอนุบาลจังหวัดทหารบกลพบุรี วันที่เผยแพร่ 9 ธันวาคม 2553 (http://www.krupunmai.com/webboard-id1857.html) สืบค้นเมื่อสิงหาคม, 2554.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). **คู่มือการอบรมเลี้ยงดูเด็กระดับก่อนประถมศึกษาในประเทศไทย.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). **รูปแบบการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านในเด็กอายุ 1–3 ปี โดยพ่อแม่และผู้เลี้ยงดูเด็ก.** กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

เสาวลักษณ์ เอี่ยมพิพัฒน์. (2549). **ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคติธรรมที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

Dixon, Johnson and Salt. (1997). Training Disadvantage Pre-schools on Various Fantacy Activities: Effect on Cognitive Functioning and Impulse control. **Child Development.** 2(3): 67-379.

